

263

Wyl. Parat. 062

026629

EPISTOLA PASTORALIS

AD

CLERUM ET POPULUM UNIVERSUM

TRICARICENSIS

DIOECESEOS

ROMAE
TYPIS PHILIPPI CAIRO
MDCCLIX

FR. SIMON SPILOTROS

ORDINIS BINAЕ VIRGINIS MARIAE DE MONTE CARMELO

DEI ET SANCTAE SEDIS APOSTOLICAE GRATIA

EPISCOPUS TRICARICENSIS

SSMI DOMINI NOSTRI PII PAPAE IX

PRAELATUS DOMESTICUS AC PONTIFICIO SOLIO ASSISTENS

VENERABILIBUS FRATRIBUS, DILECTISSIMIS IN CHRISTO FILIIS
UNIVERSO CLERO ET POPULO SVAE DIOECESeos

SALUTEM ET PACEM A DOMINO SEMPITERNAM

Nil optabilius contingere mihi poterat, qui licet immeritus vester renuntiatus Episcopus spiritu prius quam corpore praesens verba proferam, quae vere spiritus, et vita sunt.

Quae accepi a Domino tradam vobis, quae mihi quae vobis Deus suggeret memoratu digna in aperto promam. Cujus quidem rei certiores eritis bene attendentes quae ex civitate debitum hoc pastoralis persolvatur officii.

Quod summopere inhiabat flos ille graecae eloquentiae, splendidus Ecclesiae Doctor Joannes Chrisostomus, Romam adire non ob praeclara, quibus condecoratur monumenta, sed ut mens animusque solaretur gloriosa Apostolorum Principum invisendo sepulcra, hoc mihi veluti a pueris datum fuit. Relictis enim amicis patria parentibus petivi Romam, religiosaeque illi familiae nomen dedi, quae a monte Carincli nomen assumpsit, et tutela regitur immaculae Virginis Mariae, quae semper adfutura promisit, qui insigni sacri sui scapularis ornarentur. Neque immerito arbitror, ejusdem Binae Virginis ope factum, ut firmiores sibi atque Ecclesiae haberet

qui speciali suo essent protegendi studio, domesticas eorumdem aedes fuisse constitutas prope Vaticanum, ex quo divina procedunt oracula, quod propter potentiores principalem tenentur omnes adire, penes quod Maximus ille honoratur, et praeest, Cui in persona Petri et hodie dicitur « Super hanc petram aedificata est Ecclesia mea » unde Roma latius praesidet religione divina, quam dominatione terrena.

Hinc si emenso studiorum curriculo doctorali laurea tam in Sacra Theologia quam in utroque Jure fui condecoratus, si quid in Ecclesiasticis disciplinis profecerim, non meo ingenio ac laboribus, sed Binae Virginistribuendum patrociniu. Si in Romano Archigymnasio per plures annos Moralem edocuerim Theologiam, si inter Romani Cleri Examinatores cooptatus qui idonei essent, admittendi, qui vero scientiae defectu a Sacerdotio repellendi judicavi, si Apostolicae Datariae Theologus, firmum potui semper gerere animum, ut digniores ad Ecclesiastica beneficia eligerentur, si Consultor sacrae Congregationis supra Disciplina Regulari, quantum in me fuit curavi, et studui, ut servarentur quae jure sunt constituta, si in Patriarchali Vaticana Basilica Poenitentiarii munere fungens fidelium vulnera curare et lenire operae mihi pretium fuit, munificentiae et largitati PII IX. P. O. M. potissimum tribuendum ut eligerer, quod haec omnia perfeceri, Binae Virginis patrociniu et tutelae referendum.

Mecum vero reputans Episcopale onus angelicis etiam humeris formidandum voce et opere quantum potui contendere, ut tam gravi sustinendo oneri imparem me ostenderem. Actus obedientia tandem, veluti alter Samuel ad Deum conversus conclamavi. « Loquere Domine, audiet servus tuus ». Itaque quae mihi, quae pro vobis enunciarit Deus accipite nunc, ut edoceamini.

Te ipsum praebe exemplum bonorum operum, sed praesertim in doctrina sana, in gravitate morum, omnibus esto vigilans, memento iudicium durissimum qui praecet subesse, time ne cum venerit Princeps Pastorum, quin inmarcescibilem coronam reddat, Te minus habentem inveniat. Haec sunt verba, quae ad meas insonuerunt aures vix ac episcopali characterē me noverim insignitum. Quae cum mente semper sint revolvenda, paterna claritate complectar omnes; at in vitiis effugandis, in scandalis vitandis, in impediendo quidquid in commissi mihi gregis perniciem converti poterit, forti animo nihil incuriosius omittam.

Haec ad Episcopum pertinent, quae vestra sunt audite, et narrabo quanta Deus fecerit animabus vestris.

Ab intimo Episcopi consilio, immo ipsius Senatum constituentes estis vos Cathedralis Ecclesiae Canonici; graviora vobiscum erunt peragenda negotia. Attamen consilia vestra nec recta, nec tuta erunt nisi procedant a Patre luminum, qui studio et pietati attentibus gratiam suam nunquam denegabit. Ad Ecclesiae tuenda jura divinarum litterarum, Sanctorum Patrum, sacrorumque Canonum auctoritate fulcimur; sedulo his addiscendis attendite, recta erunt vestra consilia, quia « Beati qui scrutantur testimonia Dei, et toto corde exquirunt ea ». In dies augebitur pictas, si quae psallendo ore proferuntur mente excogitentur, si divina operando mysteria cor inflammabitur, si in ecclesiasticis peragendis ritibus sacrisque exequendis functionibus interior innotescat spiritus, et populus per ea quae fiunt ad invisibilia ineditanda rapiatur. Haec est in vobis voluntas Dei quae semper bona et beneplacens est. Sapientiae lumine illustrati, pietatis virtute roborati consiliis vestris tutissime utar.

Praesidium et veluti manus dextera Episcopi Rectores animarum sunt. Quotquot ad laboriosum hoc sed maxime

meritorium ministerium adlecti audite verbum Domini. « Pascite qui in vobis est gregem Dei non coacte sed spontanee forma facti gregis ex animo ». Diu igitur noctuque adlaborare vestrum erit, cum diu noctuque possint oves suo indigere pastore. Non me latet portare vos pondus diei et aestus, cum sibi invicem succedant necessitudines, quibus urgetur populus. Maxime mihi cordi erit, ut pueri bene in primis rudimentis fidei imbuantur; arbor, quae solide infixas radices agit, crescit, vegetat, et ventorum impavide feriet ruinas. Attendite ne aper de silva ingrediatur, ut mactet et disperdat oves; ut Dei mandata prima sit populi lux, atque Ecclesiae praecepta ne quis contemnere audeat, sed servantur exactius; ut fideles cum frequentatione ad Sacramenta accedant. Optimum quidem erit ut oves Pastoris vocem frequenter audiant, et in diebus praesertim festivis divina explicando eloquia non in persuasibilibus humanae sapientiae verbis, sed in ostensione veritatis populus quae recta sunt videat, et ad adimplenda quae vidit convalescat. Mementote quod qui erudiunt multos, tamquam stellae fulgebunt in perpetuas aeternitates.

Mundamini qui fertis vasa sacra » ajebat Deus veteribus Sacerdotibus et Levitis antiqui foederis. « Vos estis lux mundi, vos estis sal terrae » ait Dominus illis novi testamenti. Lux virtutibus ac bonis operibus, sal sapientia. Lucerna illuminabit posita super candelabrum, latens sub modio se ipsam obtenebrat, nec proficit ut illuminentur alii. Lucerna sub modio est Sacerdotium absque operibus, super candelabrum Sacerdotium virtutibus praeditum, quod veluti sol non est qui se abscondat a calore ejus. Sacerdotium sine scientia est sal infatuatum, scientia ornatum est sal quo servantur boni, atque impeditur quominus pravorum corrumpantur erroribus.

Inanis excusatio esset, non ab omnibus publica ac prae-

cipua exercenda munera. Uberrimus est Dominicus ager, ac bonam gerenti voluntatem, nunquam aliquod desitutum officium. Desunt ne parvuli qui petunt panem? Quale dedecus pro vobis, pro Episcopo, pro universa Dioecesi ni essent qui frangerent eis! Desunt ne infirmi qui quaerunt spirituali quodam pabulo adjuvari et solari? Quid de nostro ministerio, si Sacerdotes, et Levitae praeterirent, atque expectandum alienigenam, qui illorum calamitatum misereatur! In carceribus detenti luenda delictorum poena non ne peiores fient, neminem audientes, qui moneat aptius omnia mala in hac vita sustinere, quam aeternis damnari suppliciis, supernae misericordiae fuisse opus, ut libertate privati, atque ab aliis liberati periculis possint levare se supra se, cogitare mala, quae patrarunt, et ad bonam frugem se convertere! Quantum Ecclesia, et publica societas a vobis referret utilitatem!

A prima die, qua ingressi estis sanctuarium Dei, arcanam illam vocem audistis optimae spei adolescentes. Tu es pars haereditatis meae, Tu es qui restitues haereditatem meam mihi. Surculi estis succrescentis arboris. Sola arbor bona bonos fructus facit. Attende tibi et doctrinae. Haec Christi, et Pauli monita semper ante oculos vestros. Reminiscar ego et illud ejusdem Apostoli, Manus cito nemini imponueris. Non pluribus sed benemoratis Sacerdotibus indiget Ecclesia ac populorum desiderium est. Si pietas deest, humor deest quo foecundatur arbor, si studium, non tam uberes produceret fructus. Estote ergo veluti lignum quod plantatum est secus decursus aquarum daturum fructum tempore suo; sic efficiamini idonei ministri Christi et dispensatores mysteriorum Dei. Interim in vestro Episcopo parentem amantissimum excipite.

Manete in vocatione qua vocati estis; nemo mittens manum ad aratrum, et respiciens retro aptus est regno Dei » Sic ad vos cujuscumque religiosae familiae sitis loquebatur

Deus, quo primum solemnia vota nuncupastis. Religiosus status, Angelico Doctore docente, est perfectionis acquirendae, vestra tamen religiosa vota sunt ascensiones quas Deus disposuit in corde vestro, quibus ibitis de virtute in virtutem, atque inde videbitis Deum Deorum in Sion. Vita vestra sit utique in Christo abseondita, sed videant etiam opera vestra bona, et glorificent Patrem vestrum. Inter vestibulum et altare plorate, et dicite: Parce Domine, parce populo tuo, sed etiam enitimini ut peccatores convertantur ad cor. Pura mente et sincero corde oblatum sit sacrificium vestrum, sed studete etiam, ut fideles debitis dispositionibus divinorum mysteriorum participes fiant. Sic eritis virtutum omnium exemplar et speculum, nemini dabitis scandali offensionem, et ipse impius verchitur aliquid dicere adversus vos. Studiis favendis aptiores sunt Religiosi viri, et eorum domus. A saecularibus negotiis expediti, a mundanis illecebris non illecti, non deficientes quae victui sunt necessaria, sedulam studio possunt navare operam. In aedibus vestris librorum copia non deest, non desunt inter vos cum quibus conferre, ingenio exercendo nec scholasticae deesse possunt exercitationes. Levate quacso oculos vestros, videte quot miserrimis hisce temporibus evulgantur errores, quam falsae disseminantur opiniones, quot perniciosi circumferuntur libri, quot vanis sophismatibus catholicae veritates impetuntur, quinimo quomodo contenditur ut Christiana Religio e suo fundamento evellatur, destruat. Eritis ne speculatores tantum facti, unum vestrum eritne conticescere! Animum erigite consocii et filii carissimi. Parati ad bellum in promptu semper et acuta sint arma. Religiosus Antistes quantum in me erit curaturus, ut in religiosis domibus pietatis et sacrarum artium opera exercentur.

Veni electa mea, columba mea, sponsa mea u. Sic in die mysticae desponsationis, unicuique vestrum, sacrae Virgines

alloquebatur ad vos canticorum Dilectus. Quod Deo obtulistis lilium, suavitatis spargit odorem; quas in manibus geritis lampades oleo plenas et ardentes, interioris sunt charitatis indicia. Mentis puritas, animi integritas edoceant omnes, in Christiana Religione eam esse virtutem, qua servatur immaculatus ab hoc saeculo. Ardens illa charitas a qua vera pax gignitur et tranquillitas ordinis, palam ostendit melius esse diem unum habitare in atriis Domini, quam super millia in tabernaculis peccatorum. Vestri Episcopi ne obliviscamini, et larga illa benedictio, quae descendit super vestrum hortum conclusum et fontem signatum, universae Dioecesi sit profutura.

Deum timeate, sectamini justitiam, quanti haec verba valeant, Magistratus, Optimates, primique ordinis cives nunc bene scrutamini. Timor Domini initium sapientiae est, qua non in divinis tantum, sed et in humanis obeundis negotiis indigemus omnes. Hac deficiente quot in dubiis anxia haerebit mens, in quos poterit incidere errores, cum non semper sit optimum quod videtur utilius? Iustitia jus suum unicuique reddit, quapropter efficit, ut bona et munera non favore vel gratia, non ambitione vel personarum acceptione, sed vero conscientiae pretio diribeantur. Ecclesia et imperium, Religio et societas consociantur, et una ab altera sustentatur: Non veterum sed nostrorum temporum edocemur exemplis. Qui divina aboleri arbitrantur, expulsi verae sapientiae professoribus, oninque recta agendi ratione, ac bona arte in exilium acta, videant et agnoscant si quid dein honestum occurrat!

Divites hanc Dei vocem ne contemnant obtestor. « Divitiae si affluant nolite cor apponere » quia facillime incideritis in tentationes et in laqueum Diaboli. E contra si vestri thesauri in manus pauperum deportantur, si pecunia vestra abscondita erit in sinu viduarum, et pupillorum, aliorumque, qui fodere non valent, et mendicare erubescunt, tale

e pecunia vestra effulget lumen, quo ridebitis in die novissimo.

Veros Christi fideles Ecclesia, optimos cives habitura erit societas, si Patres familias mente revocaverint, quae dixerit Deus, cum ipsis e sacro fonte abluti relati fuerint infantes. « *Serva mihi puerum istum* ». Mihi et non vobis solum, ut in ea permaneant sanctitate et justitia, qua regenerati ad vitam perducentur aeternam; mihi et non Mundo, ne ab ejus tentationibus alliciantur; mihi, et non demoni, ut a peccatis eruantur. Religione itaque et virtutibus teneros eorum animos imbuite, discant a teneris unquiculis Deum esse super omnia diligendum, tanquam horrendum monstrum fugere peccatum. Et filii vestri erunt sicut novellae olivarum in circuitu mensae vestrae, et vos in coelis cum prole coronabimini.

Uni alterive coetui Verbum Dei non est alligatum, vult enim Deus omnes homines salvos fieri. Qui in sublimitate sunt audiant « *Per me Reges regnant* » Subditi « *Obedite praepositis vestris et subjacete eis non propter iram sed propter conscientiam, quia omnis potestas est a Deo, non quia gladium portant, sed quia ipsi pervigilant quasi rationem pro animabus vestris reddituri* » Matrimoniali foedere juncti « *Viri diligite uxores vestras, mulieres subditaе sint viris suis, ac se invicem diligant, sicut Christus dilexit Ecclesiam* » Servi cum bona voluntate serviendum sicut Domino et non hominibus, Domini humiliter et patienter agendum, minas remittendas; cum unus sit Dominus omnium qui in coelis est. Operarii venite ad me omnes qui laboratis et onerati estis, et ego reficiam vos.

Quae mihi vobisque Deus agenda praecepit ut fideliter adimpleantur enixas effundere preces oportet. Tam singulari beneficio utique videmur immeriti; ast Immaculatam adeamus et pientissimam Dei, nostramque Matrem Virgineam Ma-

riam cujus sub titulo Cathedralis denominatur Ecclesia, Ipsa suos misericordes oculos ad nos convertet, nostrisque sedulo necessitatibus occurret. Una cum Bīna Virgine intercedant Angeli qui ad nostrae Dioeceseos custodiam missi sunt, ut nos illuminent regant gubernent. Intercedant generosi illi Viri qui pro Christo sanguinem fuderunt, Politus, et Pancratius Civitatis Patroni, alique Sancti, quorum cineres tanquam pretiosa pignora in Cathedrali Templo asservantur. Ipsis intercedentibus fiat ut amemus quod Deus praecipit, assequamur dein quod promittit.

Charitas Dei sit diffusa in cordibus vestris, nostraeque preces effundantur pro omnibus. Navicula Petri tot agitata fluctibus ne demergeretur invisibili Dei manu, et visibili Supremo in terris Rectore est erigenda. Orate ergo pro SSmo Dño nostro PIO PAPA IX. ut qui tantam jam dederit latitudinem cordis det Ei etiam aureum illum gladium quo Ecclesiae hostes dissipantur profligantur destruuntur.

Gubernare populum, justa decernere, fideles habere subditos hodierna die non humani sed divini consilii est. Hoc vestris precibus praestet Deus Religione ac virtutibus omnibus praedito Regi nostro FRANCISCO II. Exaudiet Deus orationes vestras, cum consocientur maternae illi charitati, quae Dei visione perficitur; atque ut Ipsa virtutes omnes dum in vivis erat heroice usque ad vitae exitum perseveranter exercuit, ita filio suo peramantissimo impetrabit, ut pace ac tranquillitate cum Augustissima ac spectatissima Uxore sua MARIA SOPHIA AMALIA atque universa Regia familia fruatur interius, exterius vero regnum suum regnum sit amoris fortitudinis et pietatis.

Non aliam et vos, nisi pro Ipso orare, referetis gratiam Viro Eño ac Rño HIERONYMO D'ANDREA S. R. E. Cardinali et Sublacensi Abbati, qui ut septiformis gratiae Spiritus in me descenderet, mihi manus imposuit, sacroque

chrismate delinivit. Tandem et pro me etiam orate, ut boni pastoris partes agens omne opus, omnesque labores, vitam ipsam Deo adjuvante pro ovibus meis impendam, ut cum tempus subiturae mortis advenerit de gloria retributionis hilarescam.

Gratia interim Domini nostri Jesu cum spiritu vestro.
Amen.

Datum Romae extra Portam Coelimontanam ipso die
nostrae Consecrationis et Solemnitatis Sacratissimi Rosarii
II. mensis octobris anni MDCCCLIX.

SBN 626629

BIBL
VIII. En
SUP
PALA

6